

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Cdo/252/2020
Identifikačné číslo spisu: 1220201506
Dátum vydania rozhodnutia: 28.04.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Petříková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1220201506.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky D. G., bývajúcej v H., zastúpenej JUDr. Denisou Jánošíkovou, advokátkou, s o sídlom v Bratislave, Klincová č. 35 a osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné S. G., bývajúceho v H., zastúpeného JUDr. Ivetou Balalovou, advokátkou, so sídlom v Bratislave, Ružová dolina 10, v konaní o návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 27Pc/6/2020, o dovolaní osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 10. júna 2020 sp. zn. 11CoP/140/2020, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej ako „súd prvej inštancie“) uznesením z 25. marca 2020 č. k. 27Pc/6/2020-11 zamietol návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, uložením povinnosti osobe, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné (ďalej len „povinný“) jej otcovi, prispievať navrhovateľke na výživu mesačne sumou 350 eur k jej rukám. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 331 ods. 1, § 332 ods. 1, zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 1, § 2, § 336, zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) a vecne tým, že dospel k záveru o nesplnení podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia v navrhovateľkou požadovanom smere. Súd prvej inštancie vysvetlil podmienky § 366 CMP a konštatoval, že označenie skutkového stavu v návrhu je v rozpore so skutkovým stavom zisteným z obsahu spisu sp. zn. 28P/228/2017 a rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo 16. mája 2019 č. k. 28P/228/2017-73, ktorým bola navrhovateľka na čas po rozvoде manželstva svojich rodičov zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov bez určenia výživného. Uviedol, že navrhovateľka náležite nezdôvodnila a napokon ani nedoložila listinné doklady, ktoré by potrebu neodkladnej úpravy zdôvodňovali. Neosvedčila, že práve pre zdravotné problémy jej bolo povolené externé štúdium na strednej škole, z akého dôvodu prestúpila na iné gymnázium, aké sú príjmy jej matky, otca a jej samotnej a aké má mesačné výdaje. Dôvodil, že pri neodkladnom opatrení

súd nemusí dodržať formálny postup určený pre dokazovanie a zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre rozhodnutie vo veci samej, táto povinnosť v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia prechádza na navrhovateľa, keď súd nemôže vo veci rozhodnúť len na základe tvrdení jednej zo strán, bez ich osvedčenia aspoň v základoch. Uviedol, že bude vecou dokazovania vo veci samej zistiť aktuálny skutkový stav, schopnosť, či neschopnosť navrhovateľky zabezpečiť si vlastný zdroj príjmu, jej odôvodnené potreby, ako aj osobné a majetkové pomery obidvoch rodičov.

2. Proti uvedenému rozhodnutiu podala navrhovateľka odvolanie. Krajský súd v Bratislave (ďalej ako „odvolací súd“) uznesením z 10. júna 2020 sp. zn. 11CoP/140/2020 uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že S. G., nar. A., bývajúci v H., je povinný platiť výživné navrhovateľke D. G., nar. A., bytom C., vo výške 230 eur mesačne, ktoré je povinný platiť k jej rukám vždy do 15. dňa v mesiaci od 10. júna 2020. Vo zvyšnej zamietajúcej časti uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v danom prípade bolo potrebné vyhodnotiť, či sú a v akom rozsahu ohrozené základné existenčné potreby navrhovateľky, ktorá síce bezprostredne po rozvoze jej rodičov dňa 20. júna 2019 dovŕšila plnoletosť, avšak v školskom roku 2019/2020 je študentkou 3. ročníka stredoškolského štúdia, je preto možné uzavrieť, že sa pripravuje na budúce povolanie a nie je ešte schopná sama sa živiť. Odvolací súd mal za to, že v danom prípade na schopnosť navrhovateľky samej sa živiť nemá vplyv, že z dôvodu jej zdravotného stavu jej súkromné gymnázium umožnilo študovať externe a ani skutočnosť, že si dočasne do 15. apríla 2020 privyrábala brigádnicke v bagetérii. Odkázanosť na finančnú podporu od rodičov navrhovateľky potvrdil aj povinný vo svojom vyjadrení, v ktorom uviedol, že navrhovateľke do februára 2020 dával peniaze a tiež jej kúpil oblečenie, platil doučovanie a podobne. Preto na ním spochybňovanú odkázanosť navrhovateľky z dôvodu, že na gymnáziu študuje externe odvolací súd neprihliadal. Na základe obsahu návrhu a odvolania navrhovateľky a pripojených listín, ktorými dostatočne osvedčila nárok na určenie výživného v nevyhnutnej miere, odvolací súd určil výživné v nevyhnutnej miere na zabezpečenie základných potrieb navrhovateľky, pričom uviedol, že konečná výška výživného bude ustálená v konaní vo veci samej, v ktorom súd bude zisťovať možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinného, ako aj odôvodnené potreby navrhovateľky a tiež aj podmienky trvania jej nároku. Odvolací súd vzhľadom na dostatočne osvedčený skutkový stav, že povinný prestal prispievať na výživu a potreby navrhovateľky (a to bez ohľadu na jeho dôvody a jeho majetkové spory s matkou navrhovateľky), čo sám vo svojom vyjadrení potvrdil, odvolací súd určil povinnému povinnosť platiť výživné na navrhovateľku v nevyhnutnej miere, ktorú ustálil vo výške 230 eur mesačne tak, aby základné životné potreby navrhovateľky aj za finančnej podpory od matky, boli takýmto spôsobom dostatočne zabezpečené. Odvolací súd, s poukazom na uvedené, rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil podľa § 388 CSP a vo zvyšnej zamietajúcej časti návrhu uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal povinný (ďalej ako „dovolateľ“) dovolanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil poukazom na § 421 ods. 1 písm. c/ CSP, v zmysle ktorého namieta nesprávne právne posúdenie v otázke určenia primeranej výšky výživného na plnoletú dcéru. Zároveň však uviedol, že uznáva, že v takto vysoko individuálnej otázke sa ani nemôže vytvoriť ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu. V ďalšej časti dovolania namieta to, že odvolací súd vôbec nezobral do úvahy doklady založené do súdneho spisu a teda, že navrhovateľka neosvedčila svoj nárok na určenie výživného v nevyhnutnej miere. Dovolateľ má za to, že postupom súdu došlo k porušeniu práva na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

4. Navrhovateľka sa k dovolaniu nevyjadrila.

5. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

8. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

10. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

11. V danom prípade dovolací súd prioritne posudzoval prípustnosť dovolania, t. j. či boli splnené podmienky stanovené zákonom pre vecné prejednanie dovolania.

11.1. Odborná spisba rozdeľuje podmienky prípustnosti dovolania na objektívne: a/ prípustný predmet, b/ lehota na podanie dovolania, c/ náležitosti dovolania a na subjektívne, t. j. osoba oprávnená podať dovolanie (Ficová a kol., Občianske procesné právo, Druhé aktualizované a doplnené vydanie, Bratislava, Vydavateľské oddelenie Právnickej fakulty UK, 2008, str. 344).

12. V Civilnom sporovom poriadku sú jednotlivé podmienky prípustnosti dovolania upravené nasledovne: v ustanoveniach § 420 až § 423 je upravený prípustný predmet, v ustanovení § 427 je stanovená lehota na podanie dovolania, v ustanovení § 428 sú stanovené náležitosti dovolania a v ustanovení § 424 až § 426 sú uvedené osoby, ktoré sú oprávnené podať dovolanie.

13. Z obsahu podaného dovolania vyplýva, že dovolateľ v zmysle § 421 ods. 1 písm. c/ CSP namieta nesprávne právne posúdenie v otázke určenia primeranej výšky výživného na plnoletú dcéru. Rovnako namieta porušenie práva na spravodlivý súdny proces vyplývajúci z § 420 písm. f/ CSP a teda, že rozhodnutie odvolacieho súdu je zmätočné a nepreskúmateľné v tom, že odvolací súd v rámci svojho odôvodnenia vôbec nezobral do úvahy doklady založené do súdneho spisu a mal za to, že navrhovateľka neosvedčila svoj nárok na určenie výživného v nevyhnutnej miere.

14. Podľa § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou

práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

16. V súvislosti s touto námietkou dovolateľa dovolací súd odkazuje na stanovisko najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, ktoré je aktuálne a pre súdnu prax použiteľné aj po 1. júli 2016, ktorého právna veta znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.“

17. Dovolací súd pripomína, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu navyše musí byť aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v dovolacom konaní. Ak rozhodnutie odvolacieho súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 393 CSP, je nepreskúmateľné.

18. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné atribúty spravodlivého súdneho procesu, ktorá skutočnosť jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Z judikatúry tohto súdu vyplýva, že na taký argument strany sporu, ktorý je pre rozhodnutie podstatný a rozhodujúci, sa vždy vyžaduje špecifická odpoveď (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Podľa konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04) „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo účastníka na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany; t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu“.

19. Dovolací súd uvádza, že odvolací súd v rámci svojho odôvodnenia vychádzal z pomerov a okolností v čase rozhodovania. Konštatoval, že navrhovateľka v školskom roku 2019/2020 bola študentkou 3. ročníka stredoškolského štúdia, čím tak mal za to, že sa pripravuje na budúce povolanie a nie je ešte schopná sama sa živiť. Uviedol, že v danom prípade na schopnosť navrhovateľky samej sa živiť nemá vplyv, že z dôvodu jej zdravotného stavu jej súkromné gymnázium umožnilo študovať externe a ani skutočnosť, že si dočasne do 15. apríla 2020 privyrábala brigádničky. Poukázal na to, že odkázanosť na finančnú podporu od rodičov navrhovateľky potvrdil aj povinný vo svojom vyjadrení, v ktorom uviedol, že navrhovateľke do februára 2020 dával peniaze a tiež jej kupoval oblečenie, platil doučovanie a podobne. Preto na ním spochybňovanú odkázanosť navrhovateľky z dôvodu, že na gymnáziu študuje externe odvolací súd neprihliadal. Odvolací súd vzhľadom na dostatočne osvedčený skutkový stav, že povinný prestal prispievať na výživu a potreby navrhovateľky, čo sám vo svojom vyjadrení potvrdil, určil povinnému povinnosť platiť výživné na navrhovateľku v nevyhnutnej miere.

20. Po preskúmaní veci dovolací súd dospel k záveru, že v danom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri napríklad Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009, prípadne Ryabykh proti Rusku z roku 2003). Dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu totiž uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, stanoviská strán sporu k prerokovanej veci, obsah odvolania i právne predpisy, z ktorých odvolací súd vyvodil svoje právne názory vysvetlené v odôvodnení, čím tak dovolací súd má za to, že konanie nebolo postihnuté vadou

podľa § 420 písm. f/ CSP.

21. Na margo k uplatnenému dovolaciemu dôvodu dovolací súd uvádza, že dokazovanie má v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia povahu osvedčovania. To znamená, že súd na základe dostupných dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie relevantné skutočnosti, pričom nemusí dodržať formalizovaný postup štandardného procesného dokazovania. Osvedčené skutočnosti následne spĺňajú atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Dosiahnutie náležitej miery pravdepodobnosti rozhodujúcich skutočností z hľadiska procesného a hmotného práva legitimizuje vyhovujúci výrok, a teda nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia.

22. Vo vzťahu k námietke vyplývajúcej z § 421 ods. 1 písm. c/ CSP dovolací súd poukazuje na bod č. 10 tohto uznesenia.

23. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny, náležitý, právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

24. V danom prípade dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z § 421 ods. 1 písm. c/ CSP. Uvádza, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

25. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnú (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom).

26. V danom prípade dovolateľ v dovolaní síce z formálneho hľadiska označil za dovolací dôvod nesprávne právne posúdenie veci, avšak z hľadiska obsahového (vychádzajúc najmä z otázok, ktoré označil za relevantné podľa § 421 ods. 1 CSP), je zrejmé, že v skutočnosti odvolaciemu súdu vytýka nedostatky skutkovej (nie právnej) povahy.

27. Riešenie skutkovej otázky je v civilnom sporovom konaní spojené s obstarávaním skutkových poznatkov súdu v procese dokazovania; pri jej riešení sa súd zameriava na skutkové okolnosti významné napríklad z hľadiska toho, čo a kedy sa stalo alebo malo stať, čo (ne)urobil žalobca alebo žalovaný, čo (ne)bolo dohodnuté, či a aké skutočnosti nastali po konaní (opomenutí konania) niektorej fyzickej alebo právnickej osoby, čo obsahuje určitá listina, čo vypovedal svedok, čo uviedol znalec. S istým zjednodušením možno konštatovať, že otázkou skutkovou (faktickou) je pravdivosť či nepravdivosť skutkových tvrdení procesných strán. Na rozdiel od toho prebieha riešenie právnej otázky v procese právneho posudzovania veci, pri ktorom súd uvažuje o určitej právnej norme, jej obsahu, zmyslu a účelu, normu interpretuje a zo svojich skutkových zistení (to znamená po vyriešení skutkových otázok a na ich podklade) prijíma právne závery o (ne)existencii dôvodu pre aplikovanie predmetnej právnej normy na posudzovaný prípad (porovnaj tiež sp. zn. 3 Cdo 150/2017, 3 Cdo 218/2017 a 4 Cdo 162/2017).

28. Navyše správnosť súdmi riešených skutkových otázok nemôže byť v dovolacom konaní podrobená meritórnemu prieskumu, lebo dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP); skutková okolnosť (t. j. skutková otázka, resp. riešenie skutkovej otázky) z hľadiska § 421 ods. 1 CSP je irelevantná.

29. V danom prípade dovolateľ v zmysle § 421 ods. 1 písm. c/ CSP namietal nesprávne právne posúdenie v otázke určenia primeranej výšky výživného na plnoletú dcéru, ktorá študuje a chodí aj na brigády. Pričom sám v nasledujúcich častiach dovolania uznáva, že sa jedná o vysoko individuálnu otázku, v rámci ktorej sa nemôže vytvoriť ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu. Dovolací súd už vo viacerých svojich rozhodnutiach skonštatoval, že určenie výšky výživného je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych, jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci, ktoré sú nezameniteľné s okolnosťami relevantnými v iných veciach, pretože kritériá na určenie rozsahu vyživovacej povinnosti (napr. schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného ako aj odôvodnené potreby dieťaťa a ďalšie) sú rozdielne v každej veci a odlišujú sa od prípadu k prípadu. Iný výklad by viedol k rozporu so záujmami dieťaťa, ktorému sa výživné priznáva (porovnaj sp. zn. 8 Cdo 50/2017). Každé jedno rozhodnutie o výživnom na dieťa je založené na riešení čisto individuálnych otázok, ktoré nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady (porovnaj sp. zn. 5 Cdo 87/2017, 3 Cdo 226/2017). Dovolací súd uzatvára, že dovolateľom uvádzané tvrdenie tak nezodpovedá požiadavkám pre vymedzenie dovolacieho dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 421 ods. 1 a § 432 ods. 2 CSP.

30. Vzhľadom na uvedené, nakoľko dovolanie dovolateľa vyplývajúce z § 420 písm. f/ CSP a z § 421 ods. 1 písm. c/ CSP nie je dôvodné, dovolaciemu súdu neostávalo iné, ako dovolanie ako procesne neprípustné podľa § 447 písm. c/ CSP odmietnuť.

31. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

32. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.